

kan der selvfølgelig under de forhaandenværende Forhold saa godt som intet gøres, hvorfor ogsaa Tilstanden yderligere vil forværres fra Aar til Aar.

Angaaende den anden Side af Sagen, Fiskerihavnen, skulle vi — navnlig af Hensyn til den af Hr. Fiskerikontrolør Bloch afgivne Erklæring og den Betydning, Ministeriet synes at have tillagt denne — tillade os at bemærke, at vi fremdeles maa fastholde, hvad vi have sagt herom i vort Andragende af 8de Juni f. A.

Naar Fiskerikontrolørens Erklæring er i Strid hermed, beror dette paa, at han dels ses at have misforstaaet Sagen, dels maa have savnet tilstrækkeligt Kendskab til de stedlige Forhold og derfor er gaaet ud fra urigtige Forudsætninger.

Allt, hvad Fiskerikontroløren saaledes skriver om det lokale Fiskeri, vil let ses at bero alene paa en fuldstændig Misforstaaelse af det i vort Andragende anførte. Foruden Ørred- og Malefiskeriet i Ribe Na drives der ganske vist Skuldfiskeri med „Gliv“ paa Bæjterne eller Batterne under Ebben, om Efteraaret fra de Habet nærmest liggende Landsbyer; men dette Fiskeri er Sagen aldeles uvedkommende, da det ikke bliver berørt ved Forbedringen af Indsejlingen til Ribe, og der er selvfølgelig heller ikke nogen, der har tænkt paa, at dette Fiskeri skulde give større Udbytte, fordi Sejlløbet til Ribe blev reguleret og uddybet.

Det samme gælder til Dels Fiskerikontrolørens Betragtninger over den Fiskeribefolkning, der skulde nyde Fordelene af en Fiskerihavn ved Ribe. Lige saa lidt som det er Bønderne i Sernø, Gammelby og omliggende Byer, der drive Fiskeriet fra Eshjerg, lige saa lidt kan man forudsætte, at Marskbønderne i Omegnen af Ribe skulle ombytte Ploven med Fiskebogen, fordi Ribe fik en Havn, der tillod større Fiskebaade at løbe ind. Derimod staaer en talrig Fiskeribefolkning paa Mandø og til Dels i Sønderho til Rede til at udnytte Havnen, saa snart den kommer, og i Ribe vil der sikkert hurtigt uddanne sig en Fiskeribefolkning som i gamle Dage.

Med Hensyn til Fiskerikontrolørens haabløse Sagen efter de Fiskepladser, som vi i vort foran nævnte Andragende havde hentydet til, skulle vi bemærke, at det af Ribe gamle Skibsmandslavs Gildeskraa fremgaar, at Byen ikke blot har drevet en betydelig Fiskehandel, men ogsaa Fiskeri med større Skibe, et virkeligt Havfiskeri, og da utvivlsomt paa de samme Fiskepladser, hvor Havfiskeriet endnu drives hvert Aar, foruden af vore egne, af et stort Tal tykke og engelske Fiskere, nemlig ud for Knudeddyb, i kortere og længere Afstand fra Rysen fra vor Søgrænse mod Syd og i Nord til forbi Hornsrev. I øvrigt kunne vi om disse Fiskebaner henvise til Kaptajn Drechsel: „Oversigt over vort Saltvandsfiskeri“, der, i Modstrid med Fiskerikontrolørens Erklæring, viser, at det af os anførte er fuldstændig rigtigt.

Da Fiskerikontroløren saaledes ses her at være gaaet ud fra urigtige Forudsætninger, blive hans Angivelser og Sammenligning af Afstandene fra Fiskepladserne til Ribe og til Eshjerg selvfølgelig ogsaa urigtige.

Det er fremdeles utvivlsomt, og derom ere Søfolkene her ogsaa enige (sfr. Andragenderne fra Sønderho og Mandø), at Indsejlingen under en Storm eller i uroligt Vejr er betydelig lettere gennem Knudeddyb end gennem Graadhyb. Der kan heller næppe være Tvivl om, at en Fiskeflaade kan ligge lige saa tryk i Ribe Kanal, beskyttet af Kanalens Diger, som i Eshjerg Havn, hvortil kommer, at Kanalen vilde afgive en meget rummeligere Plads end Fiskerihavnen i Eshjerg. Derimod maa det indrømmes, at Farvandet gennem Graadhyb er bedre afmærket end gennem Knudeddyb, hvor der kun er gjort grumme lidt i den Henseende, og det er vel muligt, at der, efterhaanden som Farvandet blev stærkere benyttet, vilde blive Trang til Anlæg af den Natur, som Fiskerikontroløren omtaler, navnlig naar det vilde blive krævet, at Farvandet trygt skulde kunne benyttes ogsaa om Natten; men paa Grund af Farvandets Regelmæssighed og andre Forhold vilde disse Anlæg næppe behøve at være af en særlig kostbar Natur.

Disse Bemærkninger ville vist være tilstrækkelige til at vise, at der ingenlunde bør tillægges Fiskerikontrolørens Erklæring afgørende Betydning, hvorfor vi fremdeles maa hævde vor tidligere udtalte Anskuelse om, at en Forbedring af Sejlløbet ind til Ribe maa antages ogsaa at ville medføre Udviklingen af et Havfiskeri her fra Ribe, fra Sønderho og Mandø. Vi skulle herom endnu kun tillade os at henvise til den vort forrige Andragende ledende Erklæring fra „Dansk Fiskeriforening“.

Andragendet ender med at paapege Sagens historiske og stærkt nationale Betydning. Den i Andragendet nævnte, af Fiskerikontrolør Bloch under 17de November 1891 til Ministeriet afgivne Erklæring findes aftrykt oven for under V.